

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

WORKING PEOPLE

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ - ДЕМОКРАТІЇ В НАНАДІ.

РІК IX.

Ч. 31.

СЕРЕДА, 8 СЕРПНЯ, 1917

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, AUGUST 8, 1917.

No. 31

VOL. IX.

Новинки.

БУРЖУАЗІЯ В РОСІЇ ПІДНОСИТЬ ГОЛОВУ.

Російська буржуазія видячи, яку силу виявили умунду- ровані і цивільні робітники і селяни в часі революції, якусь хвилину після революції не осмілювала ся супротивляти ся новим, не зовсім її милим, поряд- ком запроваджуваним тимчасо- вим правительством під на- пором Ради Робітничих і Са- ладських Послів. Але після розривів внутр Росії і на фран- ті, після відступу російських військ неохочих бити ся, она підняла духа і заговорила, що, мовляв, соціялісти доведуть край до руїни. І стала она під- носити голос, щоб воскресити думу, бо тільки она потрапить врятувати Росію і щоб цілко- вито освободити правитель- ство з під впливу Ради Р.б. і С.п.д. Послів.

Тот прийшла хвиля, що бур- жуазний елемент виразно став по одній стороні а соціялісти по другій. Соціялісти підозрі- вав, що буржуазія готова старати ся о привернене старо- го авторитарного ладу. Она пускала інтриги в хід. Каде- ти закинули міністри ріль- ництва Чернову (соц. рев.), будьтоби він мав якісь зносни- ни з німецьким правитель- ством. Ся справа довела аж до резигнації цілого міністерсь- ко до кабінету.

Керенському, одначе, вдалось при усильних старанях, зі- брати еще раз коаліційне пра- вительство. Конституціоналісти демо- крати, або як їх коротко звать "кадети", котрі зробили були М. Чернову висше згаданий за- кид, відкликали його і Чернов вступив назад до кабінету. Не ма лише в кабінеті міністра Це- ретеллі, котрий був за тим, що- би взагалі пірвати звязи з бур- жуазією.

НОВИЙ РОСІЙСЬКИЙ МІ- НІСТЕРСЬКИЙ КАБІНЕТ.

В склад кабінету входять: Прем'єр, міністер війни і ма- ринарки — Александер Ф. Ке- ренскій. Віце-прем'єр і міністер фі- нансів — Н. В. Некрасов. Міністер заграничних справ — М. І. Терещенко. Міністер внутрішніх справ — М. Аксент'єв (соц.револ., не- давно випущений з в'язниці). Міністер просвіти — М. Оль- денбург (конст. демократ).

Міністер праці — М. Скобе- лев.

Міністер торгівлі і проми- сли — М. Прокопович.

Міністер публичних робіт — М. Астров (мейор Москви конст. демократ).

Міністер доставки — М. Пеше- конов.

Міністер справедливости — М. Сфремов.

Прокуратор святого синода — М. Таргачев.

Міністер комунікації — М. Тахтамішев.

Міністер почт і телеграфів — М. Нікітін (соц.дем.)

Державний контрол'єр — Ф. А. Головін (конст. дем.)

Міністер рільництва і про- мислу — М. Чернов (соц.рев.)

Асистент міністра війни — М. Савінков.

ЗАМКНЕНО РОСІЙСЬКИХ ГРАНИЦЬ.

В виду непевного положеня в Росії, тимчасове правитель- ство заборонило вїзд до Росії і вїзд, до 15 серпня. Вияткі буде ся робити для дипломатич- них кур'єрів.

Розпоряджене се поясняє ся потребою недопущеня напіву до Росії непожаданих елемен- тів а також здержане відїзду німецьких шпіонів і агентів, ко- трих багато вдає "большеви- ків" і "максималістів".

В РОСІЇ ПРИВЕРНЕНО КАРУ СМЕРТІ.

Під напором домагань коман- дантів армій, російське тимчасо- ве правительство було прин- ципово привернути кару смер- ти для дезертирів, щоби при- такій помочи привенути дис- ципліну в армії.

ГЕН. КОРНІЛОВ НА МІСЦЕ ГЕН. БРУСІЛОВА.

Ген. Брусілов подав ся в від- ставку, а на його місце назнач- но головним командантом ген. Корнілова.

РОС. ГЕН. МАЄВСЬКИЙ ЗАСУ- ДЖЕННЯ НА РОЗ- СТРІЛЯНЕ.

Лондон, 6 серпня. — Ген. Ма- євський, котрий допустив від- ступ російських військ на полу- днево-західнім фронті, зівстав засуджений военним судом на розстріляне.

Програма

загально партійного з'їзду, котрий має відбу- ти ся на днях 16, 17, 18 і 19-го серпня, с.р. в льо- кали укр. соц. дем. відділу на розі-улиць Вур- гова і Powers в Вінніпегу.

1. Отворене з'їзду і привіт делегатів.
2. Провірене мандатів.
3. Вибір предсідателя і секретарів.
4. Справоздане Екз. Комітету і Екз. Ради.
5. Справоздане делегатів Окружних Комітетів.
6. Справоздане Адміністраційного Комітету "Р. Н."
7. Справоздане редактора і адміністратора "Р. Н."
8. Доповнене партійної конституції.
9. Партійні непорозуміння.
10. Партійна преса і література.
11. Номінація Екз. Комітету і Адм. Ком. "Р. Н."
12. Справа каси хорих.
13. Революційний фонд.
14. Вільні внески і пропозиції на добро партій- ного руху.
15. Замкнене з'їзду.

Всі товариші делегати, приїхавши до Вінні- пегу, повинні зголосити ся до редакції "Р. Н." під ч. 873 Main St. де на них будуть вже очікува- ти місцеві товариші. З'їзд пічне ся в четвер, 16- го серпня, о 10-ій год. раню.

Письма і телеграми для з'їзду, просить ся слати на слідуючу адресу:

U.S.D.P. CONVENTION,
Winnipeg, Man.
В. Н. КОЛІСНИК,
організатор.

Box 3658

ЖЕНЩИНИ БЮТЬ СЯ З ЖЕНЩИНАМИ НА ФРОНТІ.

Женський "баталіон смерті" в Росії наткнув ся в бою на ні- мецьких женщин-жовнірів. Кі- лька женщин-жовнірів Німкинь попало в полон російських "салдаток".

БУВШИЙ ЦАР ЗЛОМАВ СО- БІ НОГУ.

Лондон. Петроградський "Екскендж Телеграф" доно- сить, що бувший цар Николай Романов, їздячи на ровері в Царським Селі, зломав собі но- гу. Не веде ся йому сего року...

ТРОЦЬКИЙ І ЛУНАЧАРСЬКИЙ АРЕШТОВАНИ.

Петроград 6 серпня. — Міні- стер справедливости приказав арештувати Л. Троцького і М. Луначарского за їх участь в розрухах послідного місяця. Нині їх арештовано. Их обви- нувають як співвинників разом з Леніном, провідником максималістів, за липневі роз- рухи.

СЛІДСТВО В СПРАВІ БЕЙЛІСА.

Київ. — Слідча комісія, пере- глядаюча протизаконні вчинки бувших міністрів, звернулася до прокуратора кийської су- дової палати з окремим дома- ганем, перевести розсліджене обставин серед яких було пере- ведене справи Бейліса, судже- ного колись за мнимий ритуаль- ний морд. Комісія домагає ся переслуданя цілого ряду осіб, в тім числі бувшого предсідателя палати Болдарева, обо- ронця Бейліса — Григоровича- Барского, бувшого віце-губер- натора Кошварова, провадив- шого приватне слідство Кра- совского, судових приставів, пі- сланців і кур'єрів, служивших при присяжних судях в часі процесу і багато других осіб. Слідство вже почало ся.

КАЖУТЬ, ЩО ЛЕНІН ВТІК З РОСІЇ.

Петроград. — Донесеня, про- те, що Н.Ленін вїдвас ся в руки поліції в Озерках, в Фінляндії, не потверджені дотепер. Пра-

ВІТЕЛЬСТВО НЕ ЗНАЄ ПРО ЙОГО МІСЦЕ ПОБУТУ.

В Петрограді ходять чутки, будьтоби Ленін втік до Фін- ляндії, а звідтам до Штокголь- му.

БУВШИЙ ЦАР МИКОЛА МАВ 80,000 ШПІОНІВ.

Петроград, 7 серпня. — До- тепер напечатано ту 33 листи шпіонів, інформаторів і аген- тів удержуваних экс-царем Ми- колою, котрі переважно реку- тували ся з дрібної буржуазії і інтелігентніших робітників. Сподіють ся, що еще з 50 літ буде надрукованих. Загальне число тих царських собак дося- гає около 80,000.

ПІ, КОТРИХ ВИНУ УСТАНОВЛЕНО ПОНАД ВСЯКИЙ СУМНІВ, АРЕШТОВАНО І ПОСАДЖЕНО В ТЮРМУ, АЛЕ НЕ ПОРІШЕНО ЕЩЕ, ЧИ ЇХ БУДЕ СЯ СУДИТИ І КАРАТИ, ЧИ ЛІШЕ ПЕРЕДЕРЖИТЬ СЯ В УВ'ЯЗНЕНЮ ДО ЧАСУ, ДОКИ НЕ МИНЕ БЕЗБЕЗПЕКА РЕАКЦІЙНОЇ КОНТР-РЕВОЛЮЦІЇ.

ПОТРЕБА РОБІТНИКІВ НА ФАРМИ.

Директор 10-го мілітарного дистрикту, п. Е. Р. Чепмен, при- слав до нашої редакції лист, в котрім він в імені заряду "На- ціональної Служби" відкликєє ся до горожан чужинецького походження, щоби они разом з прочими горожанами Канади всіми силами помогли заспо- коєно великої потреби робіт- ників до живн на фармах. Фар- мери платять \$50 до \$60 місяч- но.

П. ЧЕПМЕН ЗАВ'ЯЄ, ЩО ЧЛЕНИ ЛІГИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ДО- ЛОЖАТЬ УСІХ СТАРАНЬ, ЩОБИ ОБИДВІ СТОРОНИ — ФАРМЕР І РОБІТНИК, — СПОВНИЛИ СВОЇ ОБО- В'ЯЗКИ. ВІН ПРОСИТЬ, ЩОБИ ЙО- ГО ПОВІДОМТИ ПРО ВСЯКИЙ ВИ- ПАДОК НЕВІДПОВІДНОГО ТРАКТО- ВАННЯ РОБІТНИКА ФАРМЕРОМ, АБО НЕСПОВНЕННЯ ВЗЯТОГО НА СЕБЕ О-

СТРАЙК ЗЕЛІЗНИЧИХ І ТРАМ- ВАЙНИХ РОБІТНИКІВ В АВСТРАЛІЇ.

Сідні, 6 серпня. — Страйк зе- лізничих і трамвайних робітни- ків, який ту продовжає ся вже через кілька днів і в якому бе- ре участь около 20,000 осіб, се- ріозно тамує рух в копальнях угля і других промислах.

ПРОТИКОНСКРИПЦІЙНІ РОЗРУХИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ.

В деяких околицях стейтів Оклайома, Мінесота і Норт Керолайн, в Злуч. Державах, ви- бухли протиконскрипційні роз- рухи. Противники конскрип- ції збирають ся гуртами, місця- ми узброєні і устроюють про- тиконскрипційні маніфестації.

МІНІСТРА ПРАЦІ КРОТЕРЕСА УСУНЕНО.

З Оттави наступили вісти, що міністра праці Т. В. Кротерса у- сунено з його становища. При- чиною його усуненя мало бути те, що він допустив В. Ф. Око- нора правительственого комі- сара, до відкритя мільонових зисків зроблених Дж. Флявеле- м, предсідателем королів- ського амунійного заряду, на- продажі солонини, яєць і других споживчих средств.

В ЧАСІ СЛІДСТВА РОБЛЕНО СТА- РАНЯ, ЩОБ ОНО БУЛО ЗАПЕРЕСТА- НЕ, АЛЕ КРОТЕРЕС І ОКОННОР ЙОГО НЕ ЗАЛИШИЛИ. ЗА ТЕ ПРЕМ'ЄР БОРД ЛЕВ ОСВОБОДИВ КРОТЕРЕСА ВІД ЙО- ГО ОБОВ'ЯЗКУ.

Той випадок отворить не од- ному очи і покаже ясно, хто о- но таке теперішнє правительство та переконає, що соціялісти правду говорять, що оно служ- ить інтересам грабжників-ка- піталістів, а не народова. Оно не лише помагає рабувати на- род, аде ще й дбає, щоб ніхто про се не довідав ся правди.

БОВ'ЯЗКУ ЗІ СТОРОНИ РОБІТНИКА, А ВІН БУДЕ СТАРАТИ СЯ ПОМОЧИ ПОКРИВДЖЕНОЇ СТОРОНІ.

ПОМІЧ РОДИНАМ УВ'ЯЗНЕ- НИХ РОБІТНИКІВ.

Алдерман Р. Б. Симпсон поставив внесенє в Мій- ській Раді в Вінніпегу, котре попер контрол'єр А. В. Путі, щоби дати негайну поміч родинам ув'язнених робітників, котрих арештували і засудили мілітарні власти в часі страйку будівляних робітників.

НА З'ІЗД ТОВАРИШІ!

Всім тим відділам нашої пар- тії, котрі не вибрали еще де- легата на загально партійний з'їзд в Вінніпегу пригадуємо, щоби поспішили з вибором такого і повідомленем Е. К. про його вибір.

Всі ті відділи, хочби й най- менший, що з ріжких причин отягають ся з висланем де- легатів на з'їзд взиваємо, щоби они за всяку ціну вислали своїх делегатів, щоб з'їзд ви- пав як найкраще і найкорисній ше для нашої партії.

Товариші! Тепер ні фінансові труднощі ні нічо инше не стоїть Вам на перешкодї до вислани своїх делегатів на з'їзд; ціла партія покрие кошти з'їзду і ці- ла партія бажає бачити на з'їзді репрезентантів всіх своїх відділів.

Тож коньше присилайте де- легатів.

За Екз. Ком. У.С.Д.П.

В.Н.Колісник, організатор.

В СПРАВІ РОЗІГРАВКИ В ДОХІД "Р. Н."

Розігравка, як було вже про- олошено в "Р. Н." відбудє ся при кінці з'їзду, в неділю, 19- го с. м.

Просимо, отже всіх тих, ко- трі взяли тикети до розпрода- жи а не прислали еще належни- сти за них, щоби они сейчас прислали на адресу "Р. Н." гро- ши або не продані тикети. Се потрібне нам коньше для оста- точного рахунку перед розі- гравкою.

Всі ті, що обіцяли прислати ріжні предмети на розігравку а не прислали їх еще, звольте прислати їх сейчас до "Р. Н."

ПОЗІРІ! ПОЗІРІ!

Драматичний Кружок ім. В. Винниченка, в Вінніпегу, устроє в суботу, 11-го серп- ня в Steiman Hall на розі ул. Selkirk і Andrews

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Хто хоче гарно забавити ся нехай не омине сеї нагоди. До- бірий буфет у власнім заряді. Вступ — для мушини 25цт; для женщини 10 цт. Початок забави о 8-ій год. вечером.

Запам'ятайте собі,

ЩО УКР. СОЦ. ДЕМ. ВІДДІЛ ДРАМ. КРУЖОК ІМ. В. ВИННИЧЕНКА УСТРОЮЮТЬ В НЕДІЛЮ, 19-ГО СЕРПНЯ, С. Р. Другий Пікнік

З приводу загального з'їзду Укр. Соц. Дем. Партії, котрий відбудє ся в тім часі в Вінніпегу.

Пікніковий комітет докладає всіх старань, щоби ша- новні гості забавили ся ще о много краще, чим на попе- реднім пікніку.

Програма і місце будуть оголошені пізнійше.

Дружина Майстарша Українська Краєвська Робітня в Вінніпегу

ВЛАСТИТЕЛЬ, С. ЮСЬКІВ.

Вислав на мадане гарний ілюстрований катало- г мужських убрень даром в українській мові.

Пішть скоро за ним.

Если хочете мати гарне убринє, надбрасуєт мому, пер- вороди зробленє з найлучшої матерії і щоб Ви себе задовольни, повинні послати замовленє, або особисто авадатись на адресу:

The Ruthenian Clothing & Tailoring
882 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ROBOTNYJ NAROD"
 (The Working People)
 The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party,
 Affiliated with the S. D. Party of Canada.
 Published weekly by
 The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada.
 at 873 Main St. Winnipeg, Man.

Phone: St. John 1465

M. Popovich, Editor.

Subscription \$ 1.50 a year in Canada. Elsewhere \$1.75.

"РОБОЧИЙ НАРОД"

одинок в Канаді і найстарша в Америці соціал-демократична часопись, орган Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.

Виходить що тижня.

Редактор, М. Попович.

Річна передплата на "Р. Н." виносить:

в Канаді \$1.50
в других краях 1.75

Рукописи не звертає ся.

За оголошення редакція "Р. Н." не відповідає.

Адреса до "Р. Н." така:

"ROBOTNYJ NAROD"

Box 8658, (St. B.)

Winnipeg, Man.

Четвертий Рік безумної людської різни

28-го липня с. р. минуло три роки від того фатального дня, коли верховодяча банда народних гнобителів і кровопійців в Австрії виповіджені війни Сербії, кинули запалені смолоскипи в давню вже переповнену легко запальними воєнними газами європейську атмосферу. Після вибуху воєнного пожару, короновані і некороновані, військові і цивільні злочинці верховодячих кругів пануючих клас по всіх краях світа поширили пожежу і серед безмірного нещастя-безвинних народних мас охвачених тою пожежою, серед їхніх мук і терпіння, серед потоків людської крові, серед руйн надбань людської цивілізації, вони взяли ся за своє нелюдське діло — грабінж. Всім капіталістичним опирам, що ждали від давня тої сподіваної війни і приказували своїм правительством готувати ся до чьой, всім хотіло ся погріти ся коло ньой і напиту ся доволі теплою людською кровю. І тому затягли они майже всі народи цілої земської кулі в шалючу кроваву людську різню.

Обезуміли народи в тій страшній світовій катастрофі, яка не має собі приміру в історії людства. Божевілле охопило всіх...

І вже четвертий рік починає ся того безперестанного розливу невинної людської крові, четвертий рік безпощадного, масового мордованя найкращих мужеских сил народів, четвертий рік ширеного страшного спустошеня, четвертий рік невинних мук соток мільонів невинних мас працюючого люду.

5,000,000 найкращого мужеского цвітю полягло трупом за три роки. А се випадає около один і дві третих мільона умундурованих жертв на рік, або около 140,000 на місяць, або більше чим 32,000 на кожний тиждень, або більше чим 4,500 на кожду днину, або 190 на годину, або 3 на хвилину.

4,000,000 остало каліками; 12,000,000 ранених; 4,000,000 полонених томить ся по тюрмах.

Ні ті, що погінбили, не знали, за що їх вислали на примусову смерть; ні ті, що остались каліками, не знають завідно їх окаячено; ані ті, що томлять ся по тюрмах не знають, за що і за кого они терплять.

О, колиби они були знали, за що і за кого, за чий інтереси їх силомціо вислали на різню, не булиби ми свідками того страшного, лютого, нелюдського злочину, — теперішної війни. Не булиби они ставили своїх беззахистних і безпомічних сімейств на здирство грабінжників і не булиби пішли битись за те і на те, щоб тим грабінжникам наповняти бездонні кишені кровавим грошем і пойти їх свєжкою теплою людською кровю.

Та хоч і не знали і не розуміли ті жертви молоха війни завідно їх гонять на війну, то всеж чути їм говорило, що не за свою але чужу справу їх силують битись і умирати. Тільки їхній розум окутаний віками насадженою темнотою, не міг збагнути, яка сила гонить їх на убийство і яким способом можнаб тій силі опирати ся. І так безрадні шшли они проти своєї волі на противний їм воєнний злочин.

А пануючі злочинці радувались... Радувались нечуваною живою, радувались і тим, що найбільший їхній злочин уходить їм безкарно. Їхні наємні учені мужи, професори, урядники, поли, газетарі толкували народам, що війна була необхідною konieczністю, що противити ся війні, се найбільший злочин; а навіть діло дуже безбожне, що она вибухла не з чийей іншої, як тільки з божої волі.

Капіталістичні доктори суспільних хоріб, констатували konieczність кровоспуску з організму людства, бо йому грозить удар революції. Другі капіталістичні вчені обчисляли, як довго може потривати війна і якими користями она може покінчити ся дійсному володареві сего світа — капіталови.

Але якже они перечислились і еще тепер перечисляють ся. Війна дожила вже четвертого року, — хоч они обчисляли, що она не може довше потривати, як лише кілька місяців. Замість сподіваного гладкого закінченя кровавого, діявольського, воєнного танцю, вишло безладне віроване, котре грозить самим зачинщикам і керівникам війни ранішою чи трохи пізнійшою загибллю.

Страшна війна, що із многих недолітків сивоволосих старців поробила, привертає розум обезуміваних мас страждоного народу, прискорює розвиток нерозвинених їхніх мізків і они починають доходити до зроуміяної причини і цілі сеї війни. І з тим они починають думати про повернене сеї війни собі на користь а своїми гнобителям на загиблль.

Перший крок по тій дорозі зробив російський народ. Він вже позбув ся царської кормити і всіх сил докладає, щоб із сеї війни не тям вийшла користь, що її викликала, а народови, що проливав в ній свою невинну кров. Російський народ показав

шлях другим народам і они раніше чи пізнійше підуть тим шляхом.

Се вже видить і розуміє пануюча класа, видять і розуміють її провідники. Проміж ними вже видно прояви переполоху і тривоги.

Дарма, що в минувшу суботу они у нас в Канаді святкували третю річницю виповідженя Англією війни Німеччині, дарма, що они такіж самі, святкували може третю річницю в Німеччині або Австрії і роздували пригасаючий штучно викликаний воєнний запал. Тим они не закриють своєї тривоги і не одурять більше нікого своєю фалшивою будучністю.

Ось прочитайте, що за вісти доносять з Лондону.

"Тижневик "Нова Европа" твердить, що в Швейцарії відбув ся на днях тайний з'їзд міжнародних фінансових діячів, на котрих рішено добивати ся скорого мира, як спасеня від підняючої ся в Європі загальної революційної хвилі, грозячої змитем капіталістичного устрою.

"Фінансісти мали прийти до заключеня про konieczність розпочати "безпосередніх" мирних переговорів, як одинокі міри для спиненя зросту міжнародного соціалізму.

"Нова Европа" твердить також, що фінансісти рішили пригнати на свою сторону і католицьких діячів (1), котрим більше чим другим залежить на вдержаню існуючого устрою."

Так, они знають, що кінець їхнього панованя вже недалекий. Треба тільки, щоб якнайширші маси працюючого люду знали про се також, що соціалізм не шось дуже віддаленого, але близький свого здійсненя і щоб они своєю помічю в борбі приспішили його прихід.

Страх, що огортає наших гнобителів, у нас кріпить надію, що четвертий рік війни глибоше чим попередні роки прокопає могилу капіталізму а запевнить прихід соціалізму.

ЛЕНІН ПРО РОСІЙСКУ РЕВОЛЮЦІЮ.

Після свого відїзду до Росії Ленін написав листа до своїх швейцарських товаришів, в котрім він еще раз заявляє свою позицію, що — если революція в Росії принесе республіканське правительство і те правительство схоже продовжати імперіалістичну війну, разом з імперіалістичними правительствами Франції і Англії задля завойованя Константинополя, Арменії, Галіччини і т. д., він буде неперередно бороти ся проти того правительства і проти війни "в обороні вітчизни".

Ленінові поставлено запит, яку позицію він занявби, еслиби напр. соціалісти дістали тепер власть у свої руки, на що він відповідає так: 1. — Ми предложилиб мир всім народам втягненим в війну на слідуючих мирових услівях: а) як найкорше освободжене всіх кольоній, всіх країв; б) як найкорше освободжене всіх угнетених народів. 2. — Ми почалиби се сейчас освободженем всіх народів угнетених Росіянами.

"Ми не сумніваємо ся ні на хвилину, що сі услівя мира булиб неможливи до принятя не лиш для монархічної Німеччини але також і для республіканської Німеччини, і не лиш для Німеччини, але також для капіталістичних правительств Англії і Франції.

"І в тім випадку ми булиб приневолени вести революційну війну проти німецької буржуазії, але не лиш проти німецької буржуазії, і ми повелиб ту війну.

"Ми не є пацифісти, ми є проти імперіалістичних війн ведених капіталістами задля зисків. Але ми завсїгда уважали недорічністю думку, що пролетаріат повинен противити ся революційним війнам, котрі можуть бути потрібними в інтересах соціалізму."

Ленін уважає, що та задача буде страшною і означати мецілий ряд класових борб в цілім світі, але він вказує на те, що сьому не є причиною наша нетерпеливість, ані жажда зустріти той вихід, але об'єктивні конкретні обставини випливаючі з світової війни, що ставлять перед нами слідуючу дилему: або пожертвувати еше більше мільонів людей в нищеню європейської цивілізації, або здобути правительство всіх цивілізованих країв для соціалістичної революції.

"Історичні умовини зробили Росію, може на короткий час, провідниками революційного світового пролетаріату, але соціалізм не може взяти верху в

РОСІЯ. Ми можемо сподівати ся лише аграрної революції, котра зможе витвореню більше сприяючих умовин для дальшого розвою сил пролетаріату і може в результаті принести міри для контролі продукції і розділу.

"Головним вислідом теперішньої революції має бути створене більше сприяючих умовин для дальшого революційного розвитку і вплив на найвище розвинені європейські краї, котрий має повести їх до акції."

Коли в падолісті, 1914, російська партія домогала ся: "переміни імперіалістичної війни на горожанську війну угнетених проти гнобителів і за соціалізм", то те домагане уважали соціал-патріоти, як також ті, що становлять "центр", за сьмішне. А нині і сїпій чоловік може бачити, що се домагане було правильне.

"Тереміна імперіалістичної війни на горожанську війну вже почала ся. Щасливого успіху пролетарської революції в Європі!"

Сей лист, з котрого друкуємо найважнійші уривки, був на писаний відповідно до інструкцій групи членів російської соціал демократичної партії, виїхавшої з Леніном зі Швейцарії до Петрограду і був прийнятий на мітінгу 8-го цвітня, 1917. 3 "New International".

ІНТЕРВ'Ю З Н. ЧХЕЇДЗЕ.

Кореспондент одної англ. газети оподає слідуюче інтерв'ю з М. Чхеїдзе, старим ветераном-провідником соціал-демократичної партії, котрий є тепер головою Ради Робітників і Салдатських Послів і має великий вплив в Росії.

"З вигляду, М. Чхеїдзе — подібний до нашого John-a-Вутча-а в дуодесиміальнім виді. Він є високо образований чоловік і адвокат. Після всіх чечностей, той жвавий малий джентельмен сидячи на бік на простому кріслі зі зложеними руками на заді крісла, сказав, що хоч він з найбільшою охотою готов відповідати на всякі питання відносно соціалізму в Росії, котрі я бажав йому поставити, то всеж він, перше всего, бувди дуже вдячний за те, если я позволю йому поставити мені кілька питань про одну справу самої найбільшої ваги.

Його питання не здавали ся мені в тім часі аж такими важними. Але тепер я розумію як важними они були — ні, як важними она є дотепер. І дійсно, відносини проміж нами і демократичною Росією будуть залежати від відповідей, які Англія своєю політикою дає на ті питання М. Чхеїдзе.

Його питання зібрані коротко, зводять ся до слідуючого:

Чи не правда, що війна знищила англійський лібералізм? Чи не є се фактом, що ми зрікли ся тих свобод, за котрі ми кажемо, ми воюємо? Що стадо ся з нашим правом публичних зборів, нашою свободою слова, з нашою свободою преси, а навіть з нашим правом горжанського суду перед судіями присяглих? Словом, чи не змусила нас ся війна позбутися демократичного принципю правительства, котрий був славою Британії через так довгі літа, і заставила нас до принятя праскої системи мілітарної диктатури, проти котрої ми виступаємо?

З усіх сил я старав ся переконати М. Чхеїдзе, що оно є ріжниця в світі проміж розважним вибором демократії об'єктивної її власних свобод задля її власних загальних інтересів, а абсолютитичною системою правительства, держачого в зелізних устисках націю, котра ніколи не мала свободи рішати під якою формою правління она хоче жити. Він розумів, що я думаю, але се його не переконало.

Він обстоював при тім, що курс, якого держить ся Англія, став запорою для демократичного руху в цілому світі; що він змагає до здискредитованя демократичного принципю, і що ті, що серед других націй воювали за свободу чули ся пригнобленими підданем ся Британії під сильну диктатуру.

БРЕХНЯ В ОБОРОНІ БРЕХНІ.

Прекомічний "редактор" "Р. С." прибитий до стіни за крадіж чужої праці, старає ся всякою можливою брехнею ратувати ся з "дурного" положеня. Обманное людий краденими статтями, обманное й фабрикованими диспансами.

В посл. числі своєї газетки містить він фабриковану в його редакції допис п. з "В обороні правди", підписану нібито якимсь Г. Ластівкою з Мус Джаяв, Саск і замість боронити "правди", як пише ся в заголовку дописи, він боронить старої брехні новою брехнею.

Перше всего, між передплатами "Р. Н." з Мус Джаяв, і здаєть ся в тамошньому відділі нашої партії такої ластівки нема. А як що й є де в Мус Джаяв така погана ластівка, що любить з підлаша незнакомому прохому на голову "ляпнути", то всеж з дописі видно, що не все, що написано, є поганною роботою тої ластівки. Що найменше більша частина дописі була фабрикована відомою ластівкою з "Р. С." задля її власного ратунку.

Торонтоńska ластівка прикидаєть ся дурнем і адає, що не розуміє, що то значить написати Поповичом — "чужим коштом" статтю редактором і звертає... на гроші. Він прекрасно знає, що не о гроші ту ходить, а о те, що він крав чужі статі і в сей спосіб "чужим коштом" коштом праці других журналістів — коштом Leneau, Rutgers-а коштом редактора "I. S. R.", став сам редактором. Се так само, якби на прим. Ластівка, не знаючи шевського ремесла, захотів чужим коштом шевцем стати. І відкрив би він шевську робітню та по ночах у вихав ся по других шевських робітнях і крав черевки, чоботи і пр. та гарненько складав їх у своїй робітні, щоб днями поналіплювати на знаках чужих фірм свое власне назви-ско і продавати людям накрадене шевське добро, як нібито свій власноручний виріб. До тогож, колиб ще Ластівка бовля ся, щоб то не запрямити крадежи і повикриядав трохи декотрі черевки, повинав трохи хохляти деяких лар чобіт, то

вийшлаб тогоч самітінського рода шевська робота Ластівки, що редакторська робота Стефанічкого.

А вилонилиб Ластівку на крадежи, — пішовби Ластівка до криміналу; так як і за таку "підсьмейницьку діяльність", як Стефанічкого, можуть окрадені автотри посадити нашого "журналіста" до кози.

Думаємо, що тепер і Ластівці стане ясно, що ту гроші, за котрі видають ся часописи "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівка питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

Ластівці питає, чому П. скорше не викрив крадежи С. Вдовольмо його цікавість і скажемо, що просто тому, бо був тоді на фармах і не читав "Р. С." і "Р. Н." не мають нічого до діла з тим "чужим коштом", при помочи котрого С. став редактором.

НА АВСТРІІ І ПОЛЬСЬКІІ ПРОТИ НЕВИННОГО, БЕЗНОГО УКРАЇНСЬКОГО РОДУ ГАЛИЧИНІІ

Нашим товаришам і землякам в охочих Державах, здаєть ся, до війни Австрії і Польків проти невинного українського народу Галіччини! Бо тільки війною, бо тільки війною відношення правительства до своїх льояльних горожан і безпротестній взаїмності двох систем треба назвати ті страшні пересідки і масові карні смерті, які падали на Галіччині в австрійській і польській державі.

Нині знова про неї пишемо з сестри Австрії у перше заговорено про парламентарної трибуни і на шевської пресі. Мороз переходить на Галіччині інтерпретацію послів дра Володимира Сингалевича і т. д. мента міністрів в справі смертних кар в Східній Галіччині, внесену в червень с. р.

Ось її дословний текст: "В перших двох тижнях серпня почали ся воєнні операції проти Галіччинської влади не зробили населем властивим способом поводити ся в війні, а певні елєменти змоги шкідити оружій сьмислом сього незрозумілого за сього ся особливо в сумешних Галіччині кілька випадків, що окрєдичним поведенем, чи з неспівідних випадках зрадою пошани операціям армії.

Галіччинським адміністраціям в охочих бути невідомий обєм і діяльської агітації в Галіччині. І в охочих між обом народами Галіччинським населем Галіччині число мале й вони були загально в охочих військові влади звернутої адміністрації на руссофільсь

Бухарин.

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І П

Перша російська революція в історію гігантського конфлікту між силами продукції з одного боку і силами експлуатації з другого боку в Росії з другого. Скоро зрозуміли вимоги свободи внутрішньої програме російсько-японської революції розширене чужостороннє домашній ринок оказав ся та диним. Переважаючий елемент цього народу, се — селяни, котрих революція представила основу капіталістичного розвитку. Они правда, але рівні убожеством. Російська нація різникова, селяни на своїй землі, не йшли до капіталістичного поміщика в охочих внаслідок їхніх маленьких куснів панської класи з одної сторони, убогї рентавники з другої сторони панували в різниких частях сьїтична земельна продукція при найбільших кінджах Росії — в багатьох провінціях. Але її розподіл був незначний.

Так отже, об'єктивно, цілією оутворене домашнього ринку і осимих політичних відносин, революція значив лише віддалене величавої катастрофи і можливості висхідного розвитку.

Помимо того кров прелетаріату р. рішучо не пішла на маршевий уступила місце новому політичному режимови, даючи певну (визначену) змогу веденя ширшої революційного виконуваня праці.

Але навіть з чисто економічної, перша революція принесла не мало важливі. Она принесла національний промисловий структуренте переряджене класових в охочих.

Великі поміщики, спорозуміли ся різниками, попродавали про просто своїх рентавників, абу так званних "крестянських" земельну інституцію, котра, сьмисленю панських інтересів. Тоді частина посіостей богатих на землях в руки заможнійших рентавників, нарський міністр, при повній аграрній реформовій програмі "мір" (селянські спілки)

ВІЙНА АВСТРІЇ І ПОЛЬСЬКИХ ВЛАСТЕЙ ПРОТИ НЕВИННОГО, БЕЗБОРОНОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ГАЛИЧИНИ.

гож самісінського а робота Ластівки, ська робота Стефа

иб Ластівку на кра поби Ластівка до ак як і за таку "пн діяльність", як Сте можуть окрадені ав ти нашого "журна- ви.

що тепер і Ластів- о, що ту гроші, за ть ся часописи "р не мають нічого до "чужим коштом", котрого С. став ре

питає, чому П. скор тв крадени С. Вдо- о цікависті і скаже- сто тому, бо був то- х і не читав "С. С."

очав кривино і на- а т. Навізівського гати ся критики йо оді ми на його вла- ане здемакували до того, що

но Поляком, то се- живав як аргумент- С. якогось лиха се товаришам, що він

е й "шляхтич". Чи м підняти себе в го отрельськими то- чи в якій іншій ці- являв, про те, нехай о питає. Його за в чіпляти ся, а не ко

не подобають ся По- таті. Они не подо- всім консервативним агентам і всякій ни для них також чу- ять їх. І цензорови подобають ся

він за них обич- ичови п'ять літ в- об. Нар." конфіска- йна. Чи не бажалаб Р. Н." і ластівка з Р — Колиб П. робо- бала ся партії, то о- бідну руку освободи ред. обов'язку.

твіці подобають ся ширі" статі т. Ло- трих ніколи ніде не іх ніколи не читав. Ластівка або "ре- С." сказати нам ко- лобай редагував "Р. ати нам хоч одну ста- ну ним в "Р. Н."? Ми о т. Лобай не редагу "і ніколи не писав Р. Н." і заявляємо Ла редактори" "Р. С.", ешуть. — Ми домагає би они назвали хоч о написану т. Лобаєм Ми також домагаємо "ред." "Р. С." привіа оригінал д'юпис Ла- Мус Джяв і доказав, його власні підписки, сти та допис, яку він Мус Джяв.

ПОШУКУЮ асилья Вакаріка (пе- овий час в Торон- а Вакаріка (перебу- ий час в Альберт ко- фон). Оба походять високої, пов. Снятин. Хтоби знав їхні ад- шу зголоситись на сїт ресу: Wasy Chypluk So. Oshawa, Ont.

ПОШУКУЮ ри Марини Корндо, ордниця, пов. Гуся- йна. Довгий час пе в Монреалі. Хтоби ресу, хай буде ласка до: Swan Kornyo So. Oshawa, Ont.

ПОШУКУЮ ариша Лька Панчи- ела Долини, пов. Галичина. Довгий жував у Монреалі. ім знав або він самий, сить ся на адресу: Wemen Tataryn So. Oshawa, Ont.

Нашим товаришам і землякам в Канаді і Спо- ружених Державах, знаєть ся, добре відома ся війна Австрії і Поляків проти невинного, без- боронного українського народу Галичини. Так, історія відношення правительства держави до своїх дьявольних горожан і безприкладно в і- сторії взаїмних відносин двох сусідніх народів, треба назвати ті страшні переслідування, ареш- ти й масові карі смерті, які падали на початку війни з вини Поляків і австрійського прав- ительства на українське населення Галичини і я- ки не було стриму майже до останніх часів. В українській пресі Америки нам приходилося про- сити війну часто нагадувати.

Нині знова про неї пишемо з цієї причини, що в Австрії у перше заговорено про неї прилюдно і в парламентарній трибуні і на шпальтах укра- їнської преси. Мороз переходить по тілі, коли читаєш інтерв'ю послів д-ра Костя Левицького, Володимира Сінгалевича і тов. до прези- дента міністрів в справі смертних кар і інтерно- ванців в Східній Галичині, внесену в парламен- т 5 червня, с. р.

Ось її дословний текст: "В перших двох тижнях серпня 1914 р., коли почали ся воєнні операції проти Росії, галицькі адміністраційні власті не зробили нічого, щоб населення властивим способом поучити, як має поводити ся в війні, а непевні елементи позба- вили змоги шкочити оружній силі держави. Наслідком цього незрозумілого занедбаня тра- пило ся особливо в суміжних з Росією повітах Галичини кілька випадків, що окремі особи чи групички поведеним; чи з невідомости, а вже в найгірших випадках зрадою пошкодили воєн- ним операціям армії.

Галицьким адміністраційним властям не по- винен був бути невідомий обем і значення руссо- фобської агітації в Галичині. Її ведено від ро- ку між обома народами Галичини. Між укра- їнським населенням Галичини число руссофіль- нів було мале і вони були загально відомі. Коли військові власті звернули увагу гали- ційській адміністрації на руссофільські затії, поча-

ла вона розвивати горячкову діяльність. Одна- че та діяльність прийняла зовсім нежданий на- прям. Галицькі адміністраційні власті зарядили найострішій карі не проти малого числа руссо- фільів, тільки проти цілого українського на- селення Галичини. Військові власті, команди й окре- мі відділи армії, поінформовані односторонно й фальшиво адміністраційними властями, при- шли до зловіщого хибного погляду, що всі "Русини" зрадники, і тих казкових поголосок про загальну зраду надужито також для оправ- дання всіх невдач на східнім фронті.

Тепер почала ся формальна війна цивільних і військових властей проти невинного, безборон- ного українського народу Галичини.

Тисячі мушкетерів, жінок, дітей на основі нагло- го суду або такі так повішено, розстріляно, а в найшасливіших випадках арештовано й від- ставлено. Не тільки селян і міщан, але також інтелігенцію — коли тільки хто з них був укра- їнського роду — без ніякої підстави, часто тіль- ки на основі самовільного рішення даного ор- гану власті, арештовано і серед страшних зну- щань зі сторони вуличної товпи й ескорти від- ставлявано до численних цивільних і військових в'язниць.

На петральний табір для таких "інтернованих" вибрано Талергоф коло Грацу й уряджено його для кількох тисяч осіб. Тамешні урядже- ння власне в перших місяцях війни, коли Талер- гоф був переповнений, були під гігієнічними і всякими іншими оглядами, просто наругою. Від епідемії як швидко вибухла, згинуло більш тисячі зовсім невинних Українців. Поведення ор- ганів наглядно було над всяку міру строге й без- оглядне. А до того ридували ся для Україн- ців гіркі насмішки замкнених разом з ними руссофільів.

Поступоване проти інтернованих вела окре- мо для цього утворена ц. к. слідча комісія в Та- лергофі. Урядоване цієї комісії, яке вело ся по- над два роки, виказало, що з інтернованих У- країнців ані один не провинив ся непатріотич- ним поведенням. Ані один Українець не був по- ставлений перед суд а тим менше засуджений. З цього виходить понад всякий сумнів, що всі ін- терновані Українці через самоволой властей зов- сьм невинно були виставлені цілі місяці і навіть роки на найбільшій фізичній і душевній мукі, а більш ніж тисяча їх заплата за свій австрій- ский патріотизм смертю. Також з інших інтер- нованих, не Українців, ледви пару тузинів по- ставлено перед суд.

Ті надужитя, що кличуть до неба о пімсту,

приписувано часто в правительственных кругах воєнній психозі галицьких властей і виклика- ним нею пожадування гідним надужитям армії. Але ці оправданя зовсім не заслугоють на віру. Се не була помилка, се була недюдська си- стема!

Галицькі адміністраційні власті безпосеред- но арештованими, а посередно брехливим інфор- мованем армії мали за ціль ціле українське на- селення оклеветати як зрадників і політично зни- щити, щоб з цього зробити політичний капі- тал для польського пануваня в Галичині. Най- яркїшим доказом цього служить факт, що га- лицька адміністрація старала ся в тім напрямі впливати на ц. к. слідчу комісію в Талергофі та що багато з Українців, увільнених сею комі- сією, по повертї до Галичини знова ареш- тувала й інтернувала.

Загальна Українська Рада й Українська Пар- ламентарна Репрезентація робили все можливе, щоб облекшити долю інтернованих в Талерго- фі, щоб осягнути увільнене невинних і розв'язан- ня борю. Вношені меморіали й численні ін- тервенції (від жовтня 1914 р.) не осягнули вид- нїйших успіхів. Талергоф істнував далі як пя- тно ганьби для правової держави, аж великодуш- не рішення Його Величності Цесаря покляло кі- нець цілій системі інтернуваня.

На основі цього підписані стаять до Його Ексцеленції президента міністрів отсі питання:

- 1) чи наведені факти Його Ексцеленції як шефови ц. к. правительства є відомі?
- 2) які зарядження поробило правительство, щоб винні органи потягнути до відповідальності?
- 3) які зарядження думає поробити правитель- ство, щоб невинно замкнені дістали змогу вер- нути без перешкоди до вітчизни?
- 4) як думає правительство оправдати ті важні надужитя?
- 5) які зарядження думає поробити правитель- ство, щоб горожанам держави, які невинно на- терпіли ся знущань і були позбавлені свободи й честі, як також родинам тих, що невинно поне- сли кару смерті, дати відповідне задовільнене?
- 6) які зарядження думає поробити правитель- ство, щоб запобігти повтореню таких до неба о пімсту звиваючих надужит з сторони галиць- ких адміністраційних властей і вимогти на них, щоб в Галичині панувала австрійська державна ідея й австрійська державна рація? Деякі надужитя й помилки можна допустити, але не тисячі й десятки тисяч!

Стільки інтерпеляція.

Не хочемо входити в її оцінку. Все-ж такі треба сказати, що не зважаючи на її чорно-жов- тий характер, вона досить яскраво виволікає пе- ред австрійський парламент і культурний світ справу огидного злочину, доконаного на У- країнцях австрійським правительством і поль- ськими властями. Вона не говорить всього. Але на се певно прийде пора і тоді весь культур- ний світ довідаєть ся про цілу правду. Заповідає се "Діло".

В 131 ч. сеї газети стрічаємо передовищу, присвячену вішаням і інтернованим в східній Га- личині. З отворенем австрійського парламенту "Діло" у перве могло заговорити про них отвер- то й рішучо.

В сій статі читаємо:

"Знаємо, що переживала наша країна в по- чатках війни. Зараз в перших днях кинено на наш нарід донос-клевету, що все українське на- селення — зрадники в користь російської держа- ви. Сей донос-клевета впала на пригожу почву, витворену першими воєнними невдачами. Леген- да про зраду заступила всякі фактичні докази, які свідчили би про зраду. Так було в щоденній практиці воєнного життя на операційнім терені. Тільки в політи- ці з доносом-клеветою можлива була боротьба, коли на операційнім терені горожани, які впали жертвою сеї легенди, були безборонні.

Скільки було тих жертв — хто се нині може зчислити? Та вони були — і то не як окремі ви- падки, а як масове явище, яке впало найважчим горем на українське населення Східної Галичи- ни.

"На політичний порахунок з тими, що як автори донос-клевети носять за ті жертви моральну вину, прийде час і тоді їх затї будуть представлені цілому культурному світові в усій огидній наготі".

До сих слів додамо, що всі ті інтерновані У- країнці, яких виїшли цілі фізично з Талергофу — погибло в ньому після відомих вимог більш як 350 осіб, рішили оснувати талергоф- ський фонд, розумієть ся, тайний. Він має за ціль — видати після війни друком на кількох мо- вах все, що в'язе ся з Талергофом і війною Ав- стрії та польських властей в Галичині з невин- ним, оклеветаним і безборонним українським на- селенням Галичини.

Давос 18. VI. 17.

В. Левинський.

Бухарін.

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І ЇЇ ЗНАЧЕННЯ.

Перша російська революція в 1905 р. була великим гігантським конфліктом між ростиучи- ми силами продукції з одного боку а реакцій- ними, промисловими і політичними відносина- ми в Росії з другого. Скоро зростаючий капі- талізм вимагав свободи внутрішнього ринку, по- явив прогресс російсько-японської війни уне- можливило розширене чужосторонних ринків. Але домашній ринок okazaв ся також не відпо- відним. Переважаючий елемент серед російсь- кого народу, се — селяни, котрих потреби і ку- лтурна сила представляли основу для дальшого капіталістичного розвитку. Они були рівні, се правда, але рівні убожеством. Зубожіла, не- пролетарська нація рільників, селяни, що оста- вили на своїй землі, не йшли до міст а платили капітально-феодалним поміщикам величезні суми за винайм їхніх маленьких кусів землі. Помі- щичья панська класа з одної сторони, — го- лодні, убогі ренти́вники з другої — такі відноси- ни панували в рільничих частях Росії. Капіта- лістична земельна продукція прийняла ся лише в найдальших кінцях Росії — в балтійській і по- ступових провінціях. Але її розмір пропорціо- нально був незначний.

Так отже, об'єктивно, цілію революції бу- ло утворення домашнього ринку і повалення не- винних політичних відносин. Упадок револю- цій значив лише віддалене великої суспільної катастрофи і можливости вишого остаточного ступеня розвитку.

Помимо того кров прелетаріату пролита в 1905 р. рішучо не пішла на марне. Стара авто- кратія уступила місце новому псевдо-конститу- ційному режимові, даючи певну (хоч дуже огра- ничену) змогу веденя ширшої роботи в напрямі революційного виконуваня пролетаріату.

Але навіть з чисто економічної точки погля- ду, перша революція принесла наслідки, які бу- вали не маловажні. Она принесла основні зміни в національній промисловій структурі і консе- квентне переряджене класових відносин.

Великі поміщики, стероризовані збунтуван- шимися ся рільниками, попродали свої посілости, або просто своїм ренти́вникам, або через аген- туру так званих "крестянських банків", прави- тельствену інституцію, котра, з правила, була агенцією панських інтересів. Тим способом ма- ла часть посіlostей богатих на землю панів пе- рейшла в руки заможніших рільників. Столі- ций, царський міністер, при помочи своєї так званої аграрної реформової програми скасував старий "мір" (селянські спілки) і поділив спіл-

кові землі в той спосіб, що найкращі часті всо- ді пішли в руки невеличкої верстви рільничої буржуазії. В наслідку було очевидно зміщене той нової класи, члени котрої всюди організува- ли ся в кооперативи.

Але положення великих властителей землі та- кож змінило ся. Модерне капіталістичне крило росло сильніше, явище, яке може бути припи- суване головно зміненям відносинам на світові ринку. Ціна пшениці і жита підніслася ся майже що-годинно. Продукція при помочи мо- дерних капіталістичних метод оказала ся біль- ше корисною; стара примітивна ситема ше- ла. Так аграрний капіталізм став на твердій ґрунт в Росії.

Всі ті зміни відбували ся рівночасно зі змі- нами які робили ся на промисловім полі. "На- ші" промисли перед революцією були досить о- собливо поставлені. "Ми" мали на однім бо- ці примітивну систему уривочну, дисорганізо- вану, малу скалю продукції, на другім боці ве- личезні підприємства які часто затруднювали 15,000 до 20,000 робітників. Після революції кон- центрація капіталу поступала великими скока- ми вперед. В часі контр-революції народили ся сильні спілки фабрикантів, спілки підприєм- ців, трости, синдикати і комбінації, банки і бан- кові корпорації. В Росії, нині, монополізація в деяких галузях промислу є незвичайно велика; наприклад, цукровий, металічний, нафтяний, ткацький і угольний промисли находять ся в руках кількох синдикатів. В сей спосіб виросла в Росії велика сила злучених буржуазних органі- зацій, сила фінансового капіталу, заінтересова- ного головно в вивозі товарів і торговлі.

Революція не витворила домашнього ринку, се правда. Се лише побільшило зисковий го- лод "наших" фінансістів. Охоронювані шале- ними тарифами, що дозволяли їм продавати на світовім ринку в порівняно дешевше, російські капіталісти почали продавати свої товари в Пер- сії, на Балкані, в Малій Азії і т. д. а навіть на Да- лекім Сході. Банкові операції зросли — дер- жавні позички дано Хінам, Персії і т. д.; трансак- цій, які були діяметралью противні інтересам англійському, французькому і німецькому ка- піталови, були на порядку дня.

Перша революція сама собою, як ми бачи- ли, не принесла жадного радикального пінесе- ння ся. Але найбільшим економічним явищем контр-революційного періоду є зріст фінансово- го капіталізму і його стремління до розширеня ся, або імперіялізму.

Дві класи появило ся з того суспільного ха- осу, ліберальна буржуазія, котра поступово розвинула ся в імперіялістичну буржуазію, і про- летаріат. Підчас революції специфічні цілі ре-

волюції були вже очевидні, хоч підметовий зміст революції був цілковито в гармонії з капі- талізмом. Домагана ставлені масами були ха- рактеристично буржуазними і чисто демокра- тичними та республіканськими по своїй натурі; навіть економічні реформи були згідні з інте- ресами капіталізму — як, наприклад, осьми-го- динний день праці, конфіскація землі і інші. О- днак, хоч революція в 1905 р. була буржуазно- демократичною, революція Росії, порушаюча সিда поза тим повстанем зовсім не була лібе- ральна буржуазія, але пролетаріат в революцій- не селянство, котре боролу се під проводом і контролю пролетаріату. Та позірна супереч- ність може бути пояснена тим фактом, що ро- сійська революція прийшла за пізно, прийшла в епосі, коли пролетаріат вже став сильним чин- ником в суспільних змаганнях. Тому наш лібе- ралізм опинив ся на хиткій позиції, проміж ре- волюцією а царатом; політика його в такому положенні остаточно покінчила ся зрадою цілої революції. В найбільше критичний період ре- волюції, ліберали були вже цілковито по сто- роні контр-революції.

Вибух війни майже цілковито підкопав росій- ский рух. То був сигнал вибуху, серед буржу- азії (включно до їх ліберальних, як також і ра- дикальних елементів) неописано патріотичного запалу. Заборна політика ведена паньством а властителями земель була згідна а плянами то- го гурта, котрий контролював найбільшій фінанс нації. Мілковов догво виспівував хва- лу кровавій політиці царського правительства

ЧУЙНО! УКРАЇНЦІ! ПОЗІР!

В суботу, дня 11-го серпня, с.р. Драматичний Кружок при відділі У.С.Д.П. в Гамільтон, Онт. відіграє в I.O.O.F. Temple Hall 41 Gore Street прегарну штуку п. з.

"БЕЗТАЛАННА"

Драма на п'ять дій І. Тобиленьча.

Таких драм, як "Безталанна", котру написав найбільший український драматург І. Тобиленьч, у нашій літературі не багато. Так вірно і нічим непересадно змальована ся драма з просто-на- родного життя, що она зворуш ує глядачів до самих глибин д уші.

Драму сю грають з великим успіхом асі українські театри. Коли ще додати і сю обставину, що штука пригтовляє ся при співучасті колишнього дирек- тора українського театру в Канаді, Ів. Квасника, то належить сподівати ся, що і найбіль- ше вибагливі любители штуки винесуть повне вдоволене, коли загостять, щоб її побачити.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОД. 8-Й ВЕЧЕР.

ЦІНИ МІСЦЬ: 50ц. 35ц. і 25ц.

Приходить громадно а не пожалуєте!

З привітом, Драмат. Кружок при відділі У.С.Д.П. в Гамільтоні.

УНІВЕРСАЛ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ДО ВСЕГО НАРОДУ УКРАЇНСЬКОГО.

Народе Український, народе селян, робітників і трудового люду, волею своєю Ти поставив нас Українську Центральну Раду на сторожі прав і вольностей української землі. Найлучші сини твої, виборні люде від сел, фабрик, солдатських казарм, всіх громад і товариств українських, вибрали нас Центральну Раду і назвали нас одстоювати і боротись за ці права і вольности. Твої, народе, виборці заявили свою волю, щоб Україна була вільною, не одділяючись від всієї Росії, не розриваючись з Російською Державою. Най український народ, на своїй землі сам має право розпоряджатись своїми жителями, най управління на Україні установити вибрані всіми населюючими її людьми Всеукраїнське Зібране (Сойми). Всі закони, котрими установити ся порядок на Україні має право издавати тільки Український Сойм. Ті закони, котрими державі будуть постановляти ся все-російський парламентом. Ніхто ліпше нас не може знати що нам потрібно, які закони нам найлучші. Ніхто лучше наших селян не знає, як господарювати своєю власною землею і тому ми хочемо, щоб після того як по всій Росії будуть отяті поміщичі, державні, царські і монастирські і другі землі і передані народowi на власність, як вже загальноросійське Установче Зібране рішило ту справу, щоби тоді право порядкувати і уживати наші українські землі належало тільки нам самим, нашому народному зібранню — Соймови.

Так сказали виборні всієї української землі. Сказавши так, вони вибрали нас Центральну Українську Раду і назвали нас стояти за народні права і нове лучше життя свобідної автономної України. І ми Українська Центральна Рада, уважали волю свого народу, взяли на себе велике діло і тяжкий труд, будованя нового життя і вже взялись за сю роботу.

Ми думали, що Центральне Російське Правительство протягне нам руку в сій роботі і зеднані з ним ми Ц. У. Р. зуміємо збудувати прапор-порядок на нашій землі. Но Ц. Р. П. відкинуло всі наші жаданя, відтрутило протягнути руку українському народу. Ми послали до Петрограда своїх делегатів, щоб вони сказали Ц. Р. П. чого хоче Україна.

Головні наші жаданя були:
1. Щоб Ц. Р. П. всенародно окремим актом признало, що воно не стоїть проти національної волі України, то єсть проти права нашого народу на автономію.
2. Щоб Ц. Р. П. мало спеціального комісаря для українських справ.
3. Щоб місцева власть на Україні була в руках одного вибраного нами комісаря.

4. Щоб частина грошей, що збирають ся з нашого народу в Центральну касу, була передана нам представителям сего народу на культурно-просвітні потреби.

Всі наші жаданя Ц. Р. П. відкинуло і не хотіло нам сказати, чи воно признає за нашим народом право на автономію, право самому розпоряджатись своїм житем. Воно не хотіло дати відповіді і послало нас до будущего Установчого Зібраня. Ц. Р. П. не хотіло мати коло себе нашого комісаря, не хотіло вмістити з нами творити новий порядок, і не хотіло назначити комісаря на всю Україну, щоб ми в купі з ним вели наш край до порядку. Гроші, котрі збирають ся з нашої землі, Правительство не хотіло дати на потреби нашої школи, просвіти і організації.

Тепер, народе український, ми примушені самі будувати нашу волю. Ми не можемо допустити наш край до безладя і упадку. Як Ц. Р. П. не може зробити на Україні правопорядок, як воно не хоче стати разом з нами до великої роботи, то ми мусимо самі взяти сю роботу на себе. Се наш обовязок перед нашою країною і перед тими народами, котрі живуть на нашій землі.

Тому, ми Ц. У. Р. видаємо сей універсал до всего нашого народу і обявляємо, що від тепер ми самі будемо робити своє життя.

Най кожний громадянин нашої нації, кожний селянин і горожанин од сего часу знає, що прийшов час великої роботи.

З сєї пори кожде село, кожда волость і кожда повітова чи губернска управа, котрі борять ся за вольности українського народу, повинні бути в тіснім едваню з Центральною Радою в Київі.

Де адміністративна власть находить ся в руках ворожо до України настроєних, поручаємо нашим громадянам почати широку, могочу організацію і освідомити селян і тоді вибрати нову адміністрацію.

В містах де українське населене живе в купі з другими національностями, поручаємо всім громадянам зараз же порозумітись з демократіями других національностей і совмісно з ними готувати нове правильне життя. Центральна Рада надієть ся, що всі неукраїнські народи, котрі живуть на нашій землі, теж будуть дбати про порядок і спокій в нашій країні і сєї тяжкий час загальноросійського неспокою, друж-

но в місті з нами візьмуть ся за діла організації автономії України. І як ми зробим сю організаційну приготуляючу роботу, ми покличемо послів від всіх народів української землі і напишемо для неї закони. Ті закони і той весь порядок приготуємо для Загальноросійського Установчого Зібраня, щоб Зібране їх potwierдило своїм законом.

Український Народе! Перед твоїм виборним органом, Української Ц. Р. стоїть велика і висока стіна, котру їй треба зруйнувати. Щоб вивести народ на шлях свободи, потрібна велика народна робота, а для успіха сєї роботи потрібно перш над все багато грошей. До сего часу український народ всі свої гроші віддавав в Російську Центральну Касу, а сам не мав і тепер не має того, що повинен би мати за се.

Тому ми, Ц. У. Р. наказуємо всім організованим громадянам сел і городів і всім Українським Радам наложити з 1 сего люта осябний податок на народне діло і точно, покосоріше і регулярно пересилати ці гроші в касу Ц. У. Р. в Київі.

Український Народе, в твоїх руках твоє щастя і судьба. В сєї тяжкий час весвітнього не порядку докажи своєю організованністю і державним умом, що ти готов хліборобів і робітників можеш гордо і достойно стати з кожним організованим державним народом, як рівний з рівним.

Постановлено в Київі, року 1917 місяця юня 10.

Увага: — Ц. Р. П. треба читати: Центральне Російське Правительство.

У. Ц. Р. — значить: Українська Центральна Рада.

Карл Евальд.

ДВОНОГИЙ.

(З рос. пер. П.)
(Продовжене).

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ.

— Що ти за шум і галас?
— Позвольте сказати! — крикнув орангутан, піднявши палець. — Я сидів на пальмі і все бачив. Се було страшно.

— Однак, ти лихий заступник! — сказав лев. — Ти понижавиш свою власну сімю.

— Яка ми рідня! Ми — сема вода на кислю, — заперечив орангутан. — Звертаю вашу увагу на те, що я з самого початку ясно і виразно скинув з себе всяку відвічальність за тих Двоногих, котрі, правду кажучи, лише компрометують нашу родину. — І так, я сидів на дереві і видів, як прибіг Двоногий, кинув ся на вівиці і задубив її. Відтак він потаскав нещасне створіння до дерева, на котрім він живе. Я прокрвав ся за ним і побачив, як він розривав на кусні тіло вівиці. Його жена помагала йому в тім, а відтак вони обидва поїдали на дереві і їли.

— І се все? — спитав лев. — Я багато овещь жер в своїм житю, хоч, по мой думці, мясо оленя смачніше! Чому ж і Двоногий не має права з'їсти кусень мяса, если йому того хоче ся.

— Позвольте мені зробити замітку, — почав бик, — я хотів би пригадати вам про те, що я говорив минушого разу. Тобі, льве, добре так розважати, тому, що Двоногий не може зробити тобі жадної шкоди. А нас він з'їсть. Але все ж і тобі здало ся вистергати ся, позаяк він може стати небезпечним конкурентом; уяви собі, у нього вродить ся много дітей і вони поїдять всіх овещь!

— Ну, але биків всіх він не переїсть, — сміючись, сказав лев, і його страшні зуби блиснули. — Се сьвята правда, — відповів бик, боязливо відступаючи від льва. — Але коли Двоногий раз попробував крові, прийде черга і на биків. Він, видко, страшно нажерливий. Вирочім, крім нього, є еще много других, котрі мають охоту мене з'їсти.

— Гі! — заворчав лев. — В тім є трохи правди. Тільки не люблю я того боязливого хняканя... Треба буде поговорити з тим парнем! Лев пішов до Двоного, а орангутан біг підскакуючи поперед нього і не перестаючи кричав:
— Сюди!.. Сюди!..

Врешті лев опинив ся під деревом, на котрім жив Двоногий. Всі прочі лісові звірята йшли за львом і тепер стояли також ту, загатавши видих і не спускаючи очей з льва.

— Двоногий! — зеревів лев своїм могочим голосом, загрозивши як грим, так що всі звірі зі страху збились в одну купу. Лев махав хвостом і поглядав на дерево. Там все було тихо. Лев заревів друий раз, але ніхто не відповідав йому.

— От безличність! — кричав на все горло орангутан.

— Може бути, що они умерли, — сказав соловий. — Може бути, що они обились вівиці.

— Умирати не від того, що за багато їди, а від того, що її за мало, — захрюкала свиня, котра весь час рила мордюю землю в надії, що найде щось їдомого.

Тоді лев заревів третій раз; його рев був так могочий, що маленький чижик упав з галузки — прямо в пашу змії, котра проковтнула його так бистро, що він не встиг навіть писнути. Тому ніхто й не довідав ся про сей випадок.

І ось на верху дерева з'явив ся Двоногий. Найвішис до сита вівиці, він заснув кріпким, спокійним сном і тому був дуже роз'ярений, що його пробудили.

— Хто сьміє трівожити мене, коли я сплю? — закричав він.

— Лев... цар звірів, — перебиваючи одно другого з поважанием залепетили всі звірята. — В своїм домі я сам цар, — закричав Двоногий. — Геть звідся! Я хочу спати.

— Він повстає проти льва... він збожеволів... він переплатить за се житем! — закричали звірята.

А Двоногий ухватив кість з бедра вівиці, прицпив ся і з усього сили кинув ньюю в льва. Кість

попала львови прямо в доб. Лев заревів страшним голосом і всі звірята в страху побігли з дуга. Проміж ними, не перестаючи ревіти, біг — їх цар.

Двоногий знова положив ся спокійно спати і спав до рана. Пробудившись і зішлиз з дерева, він побачив на землі собаку, глодавшу ту кість, котру він кинув в льва. Собака виляла хвостом, і Двоногий дав їй другу кістьку.

— Хочеш бути моїм слугою і другом? — спитав Двоногий собаку.

— Так, — відповіла собака. — Ти відносиш до мене лучше, чим другі, ти сильніший і мудрийший від других.

— Прекрасно! Будь моїм сторожем, помагай мені на ловах і будь завсігди зі мною.

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ.

ЧАС ПРОХОДИТЬ.

Період дощів скінчив ся і сонце знова стало панувати над землею. І знова почав ся період дощів, а відтак опять засіяло сонце, і так дальше, і так дальше, і оба ті періоди вічно змінювали один другого.

Сім'я Двоногого мала тепер нове житло, лучше, чим хатина з лєстя на острівці або приміщене на аблоні. Се була печера в скалі, найдена Двоногим. В ній було холодно в горячий час року і тепло в час зими; в ній можна було скрити ся від дощу, а зночи, або в случая небезпек, вхід до нєй можна було завалити каменем. Двоногий вистелив ту печеру шкурами звірят, стіни вкрив мохом і тепер сидів з сімєю і собакою в привітливим мешканю.

Роботи в нього було по горло, бо сім'я його побільшилась. В нього було тепер троє дітей; они прегарно росли і розвивались, і кожний з них їв за трох. Але Двоногому приходилось дуже стеречи ся після тої ночі, коли він кинув кістьку в льва. Царя звірів він зробив собі ворогом і майже всі лісові звірята відносились до нього крайню неприязню. До того они мали свої причини, бо Двоногий став могочим мисливцем, нічим не уступаючи львови.

В печері він мав дві великих списи і одну трохи меншу, котрою вже навчив ся орудувати його старший син. Они не підкадали ся тайком до добіч, як се робили лев і другі звірята. Собака виганяла жертву їм на стрічу, а они кидали в ню списи і убивали.

ПРОТИ СОЦІЯЛІСТІВ.

КАПІТАЛІСТИЧНІ НАЙМИТИ РОЗГАНЯЮТЬ СОЦІЯЛІСТИЧНЕ ВІЧЕ У ВЕРГЕВІД, АЛТА.

Укр. "народні добродії" і директори Народної Торговлі виганяють т. Бойчука з роботи за ширене соціалізму.

Соц. Партія Канади, в порозуміню з відділом У.С.Д.П., скинули масовий соц. мітінг на день 26-го м.м. Бєсідником був тов. J. Knight з Едмонтону. Та вороги працюючої класи побачили, що народ горне ся з далеких сторін на сей мітінг, зарав взяли ся на спосіб бувшого російського царя Кілоушника і давай розганяти люду та страшити провідників соц. партії, криміналом (щасте що не шибеницею), а в народ стали вговорювати, що фермери мають тепер золоті часи та не повинні дивити ся і слухати соц. бєсідника, бо се бунтівник. — І тому подібні небелиші плетуть народowi затемнителі працюючої класи. — А укр. патріоти давай і собі їхати по соціалістах. Тримаючи ся своєї поможности, збігли ся на наради і ввадили, що треба випроводити тов. І. Бойчука з "Народної Торговлі" бо се той чоловік, що бунтує народ. — "Нам соціалістів не треба. Нам треба добрих агентів, щоб вміли заганяти народ до консервативної кошари (як п. Колматикі і Ко) та ліберальних песників, щоб добре дзвякали на соціалістів". — Оттак кричали они.

Однак працюючий люд, котрий потрудив ся на мітінг, тільки скористав, що бачив на власні очі, як то нині у "вільній" Канаді старають ся вороги соціалізму, придавати той рух і того духа, що так швидко ростуть і зміцняють ся серед працюючого люду з кожним днем. Вже не страшене, те слово, соціалізм, для здорово думаючої людини, бо можна бачити ясно, що діть ся нині на цілій земській кулі, — а все лихо можна направити лише доброю наукою, котрою є — наука соціалістична. До вас вергевельських противників соц. науки і вас патріоти-фарисєї, грошолоби, дурисьвіти, запроданці рідного народу, попівські лаполизники, дяки, піддячки і сьвічкогаси,

— Він вміє полювати дунше від мене, — сказав оноді вечером лев до своєї супруги. — Сьогодні він убив списою молодого оленя, котрого я намітив для себе.

— Чому ж ти, в таким случая, не взяв його? — спитала львиця.

— Я підкадав ся до оленя, сховавшись в шибкій траві. Але не встиг я еще скочити, як той хириляк Двоногий вже положив його. Списа попала в шию оленя, і він упав мертвий.

— Чому ж ти не відобрав добич в того бєсовісного Двоногого? — роспитувала она.

— У нього в руці була еще друга списа, а його хлопчик також мав спису. Не знаю, що то за списи. Всякий, в кого они попадають, падає на землю і умирає.

— Значить, ти бояв ся Двоногого? — крикнула она. — Він — цар в лісі, а не ти! Если твій син такий же бєагуз як ти, то нам прийшов кінець!

Лев нічого не відповідав, тільки дивив ся в далечінь своїми жовтими очима. Перед досвітком він прокрвав ся в куці, що росли перед печерою Двоногого і став наглядати; він ждав терпеливо тої міноти, коли відсуне ся камінь, закривающий вхід до печери. Як тільки зійшло сонце, хтось став відсувати камінь. Лев приготував ся скочити. Обезумівши від лююсти, він скочив на першого виходившого з печери, ударив його своєю могочуо лапою і одним скоком затаскав його в куці.

Роздираючий душу крик заставив Двоногого підійти до входу до печери. Він стояв, тримаючи по списі в кожній руці. Лев побачив, що він убив не свого ворога, лише одного з його синів. Він відійшов від трупа і знова приготував ся скочити. Але Двоногий вже заприктив його. Він пувив в нього одну спису, але не попав; пувив другу, — але лев вже втік.

Гірко плачучи і ридаючи, Двоногий і його жена внесли труп своєї дитини до печери. А лев, перелятий страхом, біг через ліс. Де він лише не появляв ся, звірята в страху втікали від нього.

— Лев втікає від Двоногого, — оповідав воруєць, старший син донести всім в лісі ту новину.

Вістка та бистро розносилась по лісі, прибираючи все більші і більші розміри. (Дальше буде).

Ошва, Оп.

Дорога Редакції!

Звертаю ся до вас з просьбою, щоб залишити ріжні переписи з Іваном в органі У.С.Д.П. бо се партія шкодить а найбільше молодим відділам. Шкодить оно також і нашому, котрий ще не є остаточно упорядкований і з тої причини кожда критика в "Робочім Народі" болючо відбиває ся на наших ошавських відділі.

Я, jako молодой член, прошу Вас сьвідомих товаришів, вступити ся козі з кладки і зашишити критику до порішення в з'їзді, а в "Р. Н." натовість містить нашу соціалістичну науку і підтримує дух в молодих членах бо в них наша будущність.

Я думаю, Товаришу Редактор "Р. Н.", що ліпше лишити ту критику в "Р. Н." а містити дїльнее науку соціалістичну, а ошждий признає де правда, так що не треба буди самому себе оправдувати.

Я, jako член У.С.Д.П. прошу повисну допис помістити в "Р. Н."

Оден з членів від. У.С.Д.П. М. Л.

КУПИТЕ ОТСІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІ "РОБОЧОГО НАРОДА":

Розвиток соціалізму від утопії до науки	15ц
Релігія розуму	10ц
Добродіт і інші оповіданя	10ц
Історія червоного прапора	10ц
Бог в революції	35ц
За землю і волю	25ц
Відкремене Галичини	12ц
Конець сьвіта	10ц
Наш Прометей	10ц
Червоный Кобзар, найкращі пісні	10ц
Американський Робітник	10ц
Робітничка Читанка	15ц
Біблія капіталіста	10ц
Гори трупів і море крові та сліз	5ц
Золото і нуджа в Америці	5ц
Жінка і соціалне питане	10ц
Соціалізм а Релігія	15ц
Важне питане	5ц
Іляся проти класи	5ц
Дорога до сьвідомости	10ц
Віра і громадські справи	5ц
Календар "Новий Сьвіт"	30ц

Адресуйте так:
ROBOTCHYJ NAROD
Box 3658, (St. B.) Winnipeg, Man.

НАШІ "Р" (Доків)

Придивимо ся, бодай побістів перед нападами "К. Ф.", котять вирвати у людий віру в бокий Побожному").

На вступі він старає ся докжа, бо не знає, що — "народи не перестануть вірити в Бога" (хочить собі пишучи, що помимо й же оно й не так стане ся, може візьмуть собі, або ще іншого і бо пічнуть жити після чесно гнуть"); — редактор "Р. знає, що — "Україні першійного католицького (?)! Богів..." не знає, що Бруно і Копернік "навіть сам папа римський сказотки разів були більше розвині Гікавий..." і т. д. Поробивши своїх українських богів поного бога, що Бруно і Копернік що були астрономами, а астроношково не вірити в Бога), і запевняповідичить по його стороні п відповідає "К. Ф."

"Те знов, що декотрі соціялісоціалізму. Соціалізм має на ливности і правдивого людського вчить людий рівности, братерське лучше жидось, чим тепер в капіталістичному, шахрайство і облуда. А ним із стовпів, які піддержують ство, лож і облуду, тому соціялі мусять побороувати церкву і по людства.

"Соціалізм не хоче виривати не сьвідомий людині, бо она лежитого суспільного вихованя всього суспільства. Відобрав пер се ставби розбишакою, злодепер є, бо не боявби ся вже боже че потрібне щось таке, чого он знають се і тому дуже з сим ободобра для людий. І закиди п, відобрати людам віру в бога є людий, як ось всі великі купці, рони, графи, міністри, царі, коша половина) (?)! які не є сепрять в бога. Я сам знаю 5 поцеркві людий віри в бога, а сажкою неправою п. Гікавий хтільки декотрі соціалісти але не вірять в бога. На се ми можзбитих фактів."

І так він вказує на відносиндобро і справедливості — які діцїалізм стане дійсїня, як на ікі після його здійсїня.

Соціалізм є то економічний до соціалізації або усуспільнення пільства средств продукції і керруку. Ми соціалісти вказуємо серед людий не як на цілі соціялізму, а на часті соціалістичні факти.

На такі інсинуації, які між відповідаємо, що соціалізм за переважно матеріального харетрини він не має нічого до діми, що є капіталістичним агентами капіталістичними інститутами капіталови, або є розсадниками ми поступу, се зовсім друга сспільного з вірою людий в бо

Коли С. хотів дати розуми редрукувати собі з "Р. Н." ставмішену (в 12 ч. "Р. Н." з 21 перед тим, як появили ся від "К. Ф." або котру небудь із річниками "Р. Н.". Ми не по "Р. Н." тих і так часто повторюванкелані закиди роблені соціалі нам наша гідність відповідать ронтовський Донкіхот записаміг дати відповіді "К. Ф." бо вого і виручив Поповича — адячні, коли він буде виручач "ghrim Marcinem".

Тільки попросимо його соціалізму. Ні один чесний "Для темняків отже потрібні ти ся", або з іншими його і Се значить, що С. оправдує застрашуваня "темняків" (яклом, чортатами і всякою іншвін переконавши ся в тій прешло вже кількох йому подібвдоволити ту потребу "темн що потрібно тим "темнякам" ке, чого они мусять бояти с науки і просвіти.

Ми не перецимо, що той, (!?) безбожних католицьких може й є дехто серед "велидичів, баронів, графів, мін що они всі в бога не вірять; половина, бо коли знав, те писавби більше чим полови то рівна часть цілости поділовини не може бути; про Але ми рішучо перецимо сє в імені соціалістів. Того, ч повинен писати, а не то щоб Богато ще мали ми шоб

НАШІ "РЕДАКТОРИ".

(Докінчене).

Привидимо ся, бодай побіжно, як Стеф. боронив соціалістів перед нападами "К. Ф.", котрий закидав, що соціалісти хотять вирвати у людий віру в бога — (Гл. Ч. 9 "Р.С." — "Безбожний Побожному").

На вступі він старає ся доказати, що редактор "К. Ф." невіжда, бо не знає, що — "народи певно дійдуть до того, що зовсім перестануть вірити в Бога" (хоч сам він трохи низше противорічить собі пишучи, що помимо його повисшого заперевнюваня, може оно й не так стане ся, може — "люди і сего бога покинуть, а візьмуть собі, або ще іншого і труднішого до понятя умом, або пичнуть жити після чесної справедливої науки, яку осягнууть"); що редактор "Канадійського Фармера" не знає, що — "Україні перед тим нім повірили в нинішого католицького (??) Бога, мали своїх українських боїв... не знає, що Бруно і Копернік не вірили в бога; не знає, що "навіть сам папа римський скаже, що они хоч передше жили, сотки разів були більше розвиненими і мудрішими, чим пан Гикавий." і т. д. Поробивши такі відкритя, що Україні після своїх українських богів повірили в якогось католицького бога, що Бруно і Копернік не вірили в бога (мабуть тому, що були астрономами, а астрономи по думці С. мусять обовязково не вірити в Бога), і заперевнивши врешті, що римський папа посвйдчить по його стороні проти редактора "К. Ф.", він так відповідає "К. Ф.":

"Те знов, що декотрі соціалісти не вірять в бога, не є виною соціалізму. Соціалізм має на цілі привернення добра, справедливости і правдивого людського життя тут на землі. Соціалізм вистить людий рівности, братерства і любови на те, щоб людем далося жити краще, чим тепер в капіталістичнім ладі, де панує здиранство, шахрайство і облуда. А що нинішня церква і попи є одним із стовпів, які піддержують нинішний лад, шахрайство, здиранство, лож і облуду, тому соціалісти, які боріть за волю людства мусять побороувати церкву і попов, які є ворогами працюючого людства.

"Соціалізм не хоче виривати нікому віри ані бога, тим більше несвідомий людині, бо она не вірючи в бога і не маючи надежного суспільного вихованя моглаб статись небезпекою для всього суспільства. Відобравши віруючому темнякови бога, він ставби розбишакою, злодієм, шахраєм ще більшим, чим тепер є, бо не боявби ся вже божої сили. Для темняків отже конче потрібне щось таке, чого они мусять бояти ся. Соціалісти знають се і тому дуже з сим обережні, бо они хотять не зла, аля добра для людий. І закиди п. Гикавого, що соціалісти хотять відобрати людям віру в бога є цілком безпідставні. Є багато людий, які ось всі великі купці, фабриканти, банкири, ділчі, барони, графи, міністри, царі, королі а дуже много і попов (більша половина) (??) які не є соціалістами а помимо того не вірять в бога. Я сам знаю 5 попов католицьких, які навчають в церкві людий віри в бога, а сами не вірять. Се отже вказує ся якою неправдою п. Гикавий хотів вихити на соціалістів. Не тільки декотрі соціалісти але всі більше просвєдчені, вчені люди не вірять в бога. На се ми можемо навести сотки і тисячі небытих фактів."

І так він вказує на відносини — рівність, братерство, любов, добро і справедливість — які запанують серед людий, коли соціалізм стане дійсною, як на цілі соціалізму, а не як на наслідки після його здійсненя.

Соціалізм є то економічно-політичний рух, який стремить до соціалізації або усупільненя всіх необхідних для загалу суспільства средств продукції і комунікації, — а також і цілей сего руху. Ми соціалісти вказуємо на наведені С. зміни у відносинах серед людий не як на цілі соціалізму, але як на його наслідки.

На такі інсинуації, які між іншими повторив був "К. Ф." ми відповідаємо, що соціалізм займає ся зовсім іншими справами, переважно матеріального характеру, а не вірою і богами, з котрими він не має нічого до діла. Наша боротьба з тими попами, що є капіталістичними агентами і церквами, що є помічнички ми капіталістичними інституціями, котрі служать не богам а капіталу, або є розсадниками темноти, деморалізації і ворога ми поступу, се зовсім друга справа, яка також не має нічого спільного з вірою людий в бога.

Коти С. хотів дати розумну відповідь "К. Ф." міг хочби передукувати собі з "Р. Н." статю, п. з. "Що таке соціалізм" поміщену (в 12 ч. "Р. Н." з 21 падолиста 1916) заледви 2 місяці перед тим, як появили ся відомі інсинуації проти соціалістів в "К. Ф." або котру небудь із многих статей писаних на сі теми в річниках "Р. Н.". Ми не потребували повторяти читачам "Р. Н." тих і так часто повторюваних відповідей на відомі старі оклепані закиди роблені соціалістам. До тогож не позволяла нам наша гідність відповідати на хуліганські напади. Але торонтоносцький Доніхот записав се на карб того, що Попович не міг дати відповіді "К. Ф." бо він "слабкий редактор" від Гикавого і виручив Поповича — спасибі йому. Будемо йому дуже вдячні, коли він буде виручати нас в полеміці з всяким іншим "gripin Marcineum".

Тільки попросимо його не говорити в імені соціалістів і соціалізму. Ні один чесний соціаліст не згодить ся з С. що — "Для темняків отже потрібне щось таке, чого они мусять бояти ся", або з іншими його подібними божевільними думками. Се значить, що С. оправдує потребу пописького злочинного застрашуваня "темняків" (як він каже), божими карами — пеклом, чортами і всякою іншою чортвиною. Може бути, що він переконавши ся в тій переважній потребі піде туди, куди пішло вже кількох йому подібних соціалістичних "лідерів", щоб вдоволити ту потребу "темняків". Та ми соціалісти знаємо, що потрібно тим "темнякам", але не те що С. каже — "щось таке, чого они мусять бояти ся". Ми знаємо, що їм потрібно — науки і просвєтити.

Ми не перечимо, що той, вибачте, "редактор" С. не знає аж б (1?) безбожних католицьких попов; не кажемо, що він знає, що може й є дехто серед "великих купців, фабрикантів, банкирів, ділчів, баронів, графів, міністрів, царів і королів", а твердить, що они всі в бога не вірять; ми не кажемо, що він знає, що то є половина, бо колиб знав, то не писавби "більша половина", а писавби більше чим половина, або більша часть. Половина є рівна часть цілости поділеної на двоє і більшої ані меншої половини не може бути; про се вже стубаків в школі вчили всі. Але ми рішучо перечимо сьому, що С. пише свої безглузді річи в імені соціалістів. Того, чого він не розуміє, сам від себе не повинен писати, а не то щоб від соціалістів.

Багато ще малиб ми сказати на адресу вашого "приятеля",

про його писаня та переводи з мов, котрих він не знає. Тільки набігло вже про нього писати. А ту ще й други товариші присилають про нього дописи. На закінчене ми скажемо С., що ми не лише таким "темнякам", про яких С. пише радимо вчитись, але й таким як сам С. і то вчити ся від початку азбуки і чотирох арифметичних дільць. Вчити ся — не сором, а честь. Всі розумні люди вчать ся до смерти. І коли наш "приятель" послухає доброї ради, то вскорі зможе і за граматичну взяти ся і не буде писати після правил кінської граматики, коли буде напр. писати про те, щоб викинути редактора і адміністрактора з "Р. Н.". Але я вірючи в свідомість українських робітників в Канаді і тому не вірю, щоб такі панки там довго оставались", — але замість деприсиловника вірючи він напише правильно вірою і т. д. Або коли буде писати про "темняків" то не напише — "Відобравши віруючому темнякови бога, він ставби розбишакою, злодієм, шахраєм ще більшим, чим тепер є, бо не боявби ся вже божої сили" — але напише — "Коліб відобрати віруючому темнякови бога, то він ставби розбишакою, злодієм, шахраєм ще більшим, чим тепер є, бо не боявби ся вже божої сили". — Тай дурниці перестане писати, красти чужої праці не буде і може й перестане думати про те, щоб коштом нашої партії і соціалізму в нечесний спосіб бизнес собі робити.

Поможіть

ВЕЛЕНДСЬКИМ ТОВАРИШАМ!

Наш відділ У.С.Д.П. в Веленді кличе ще раз до Вас робітників і робітниць Канади і Злучених Держав: Поможіть нам укічати наш "Робітничий Дім", нашу святиню, нашу церкву, котра, як здаєть ся перша буде пишати ся на заморській землі, де ми зможемо спільно обіднати свої духові сили і відправити грізні молебні до Бога — Капіталу.

Но дуже тяжко знесиленим велендським товаришам піднести послідну дошку; не мають спромоги купити ключ, котрим добрати замкнуті найгіршіші прогалини, котрими міг би прокрасти ся той лютий і ненастийний наш ворог — капітал, і загартати нашу одиноку робітничу святиню.

Ми писали вже раз в "Роб. Нар." і просили Вас, і Т-ші і Т-ки о поміч, но на жаль по сей час ніхто не наспів з помочию, з винком гемітонських товаришів, котрі прислали нам з видлової каси \$25.00 і обіцяли по можности еще помочи, чим підбадьорили еще більше духа наших товаришів, котрі вступили вже на послідний щельб фінансових сил.

На се може Вам посвєдчити попередне і теперішнє поквітване їх добровільних жертв, окрім податку, котрий відділ наложили на своїх членів. Усе те буде поквітване разом з цілим справозданем будови "Робітничого Дому". Будова сего дому буде коштувати по верху 1.500 доларів.

На сім кінчию і кличем до Вас Т-ші і Т-ки робітники: поможіть нам! Ми не вірим, аби Ви були глухі і неперорні на нашу ширю просьбу. Тому остезємось з надією на Вашу поміч.

Наші велендські товариші жертвували, як слідує:

По \$5.00: М. Зварич, Н. Сокирка і В. Миськів; по \$2.00 Д. Клим.

Всім жертводавцям складаєм ширю подяку.

За комітет, I. Помеичук, Н. Харик, сепр.

Гроші і письма просимо слати на адресу:

J. Pomeyuhuk, Box 1449, Welland, Ont.

ФОНД Т. П. ВАРШАВСЬКОГО.

ДАТКИ ПРИСЛАНІ ЧЕРЕЗ РЕДАКЦІЮ "РОБ. НАРОДА."

Grand Mere, Que.

Пов. Редакція "Р. Н." — Я нижче підписаний мав нагоду зі брати \$6.75 для т. П. Варшавського, котрий апаж жертвою, нинішню несправедливу і лайцальну капіталістичну аду. Гроші прислаю до "Р. Н." Жертводавці слідує:

По \$1.00: І. Лисин; по 50ц: Д. Голубок, Н. Квасня, П. Мамзана, Т. Савчук, Т. С. Т. Гарболюк, П. Ласк, Н. Ідголий і Д. Половник; по 25ц: С. Козлюк, З. Соколик, Т. Валечна, С. Шевчук, П. Геордеф. Разом \$6.75 Т. Соколик.

Butler, Man.

Тов. Редактор "Р. Н." — Послаю \$4.00 для білого товариша Варшавського. Прошу оголошити імена жертводавців в "Р. Н.". Збіркову записав с. Л. Лизун.

По \$1.00: Л. Лизун, Д. Лизун і С. Шумайко; по 50ц: П. Кайда і А. Бартиш. Гаразд.

В редакції "Роб. Народа" зложили датки слідуєчої особи:

По \$1.00: Іван Ю. Коваль, Іван Білявський, Андрій Конотоп, Кость Конобінський; Григорій Фесенко \$1.50 і Марія Гуменко 50ц. Разом всего \$6.00

М. Д. Демчук, Рутленд, Саск \$1.00. С. Вебер, Токсфорд, Саск 0.50.

ДАТКИ ПРИСЛАНІ ВІПРОСТ НА РУКИ ТОВ. П. ВАРШАВСЬКОГО.

Edmonton, Alta.

Дор. Тов. Редактор!

Я отримав нині від товаришів в Бенфейт, Саск. запомогу в сумі \$64.10. Се є жертви від тов. мейстерів в Бенфейт, Тейлортон і Гулсон Бей. Крім кою завив ся т. Роман Грива. Всім жертводавцям і тов. Гриві складаю якнайшрїйшу подяку від себе, моєї жени і дрібних діточок.

Рівнож сьогодні я отримав від товаришів з Савт Поркхопайн Дом Мейнес, Онт. суму \$51.00 і \$18.20 від товаришів з Фелора, Алта. Збіркову додурив мені т. Н. Кузик, яку зібрав на фармерських пікніку т. С. Ласківський. На сі датки я не одержав і мен жертводавців.

Товариші! Я не маю слів на висказане подяки товаришам за їх ширю серія до мене і моєї родини. Ще раз ширю дякую всім товаришам за їхню ширю поміч.

Остаюсь на все вірний товариш,

Петро Варшавський, 10161—1019 St. Edmonton, Alta.

Bienfait, Saak.

Спис жертводавців:

По \$1.50: Н. Яремчук; по \$1.00: Никола Рогатин, С. Милімоня, М. Фоя, Ф. Милімоня, Г. Кришталович, Сандо Кіроф (Болгарин), Д. Смола, І. Ткачук, Т. Струць, П. Струць, І. Стефук, К. Павлик, В. Климик, С. Строчі, Ю. Банос, Д. Козак, П. Климик, М. Строчі, Ю. Строчі, О. Строчі, П. Коліва, Н. Пантелюк, О. Маркопольський, П. Пугач, С. Віварчик, В. Бойчук, М. Якимович, З. Куек, М. Андрусик; по 80ц: Д. Маковійчук; по 75 ц.: І. Бойчук; по 50ц.: А. Симотюк, Ф. Урбанський, А. Кікон (Болгарин), С. Дзайковський, П. Бойко, Н. Сєвєвич, Конопацький, М. Юзик, Я. Бойко, М. Строчі, Т. Бляк, П. Поворозник, С. Шіжельюк, Ю. Москалик, Ф. Луциньський, Н. Герман, В. Стефук, А. Родич, П. Гузар, Ф. Чернічок, Д. Блячичин, П. Козак, О. Козак, Ю. Гудуляк, М. Бортичак, І. Козак, М. Іваский, Анна Іваский, К. Паламарчук, М. Козак, Р. Лячун, М. Гевко, Н. Покорний, С. Яремчук, Е. Яремчук, Р. Грива, Д. Нікифорук, І. Мавзюк, С. Дзєрвук, Г. Бойчук, С. Грушка, М. Вацнівський, В. Ковбєль, В. Мазур, І. Борук, О. Стусь, А. Шашаровський, Ю. Матевуш, Д. Фласій, В. Гудимка, В. Якимович, Г. Тавука; по 25ц.: Грашина Божко, І. Марковський, Ю. Сєвєч, П. Яремчук, М. Шербань, М. Квятковський, Т. Савчук, Л. Струць, С. Розенко (Жид), С. Катрусак, В. Катрусак, В. Логін, П. Шербатий, Д. Буник, М. Гудимка, Ю. Лиска, С. Гевко, К. Гевко, С. Стангет, М. Роніке, А. Гроноук; по 30ц.: М. Рошюшка.

Regina, Saak.

Читачи робітничі часописи а голівно "Роб. Народа" ми побачили, що з усіх усього товариші помагають нещасному т. Варшавському. І ми поставили підти їхнім слідом. В хаті т. Хованця збиралось \$10.40, а \$6.00 збирало по другіх товаришів. Ми не повинні забувати т. Варшавського, бо в него дрібні діточка, а він вічний каліка. Хтож їм поможе тепер як не ми? Се нап братський обовязок помочи спому товаришеви. Ми себе не оскороуємо як дємо йому маленьку денгу, а йому багато можемо. Не забуваймо за свого товариша, бо пани-визискувачі за него не помагають.

Г. Тавуш.

Имена жертводавців:

По \$1.25: Г. Тавуш; по \$1.00: І. Хованець, І. Юзєв, І. Малій, Ф. Мулик, О. Клим, С. Чумак, І. Андриє і М. Ткачук; по 50ц.: В. Гуменюк, Ф. Луцук, І. Миколюк, К. Шумка, В. Костянюк, Н. Палагюк, І. Палагюк, П. Рутка і М. Саловку; по 25ц.: О. Іванішин, В. Гордій, П. Владовський, Е. Кочман, В. Лєвук, В. Парук, Н. Дуляк, І. Довган і М. Буцько; по 15ц.: С. Щєбрик. Разом \$16.65

З сего видано за оплату пошти 23ц.

Duvergnay, Alta.

Шан. Ред. "Р. Н." —

Прошу помістити в нашій часописі імена жертводавців, що зложили свої датки на підмогу т. П. Варшавському. Незнайний приятель \$1.00; по 50ц.: І. Явчуць, П. Сідор, Я. Маковійчук, З. Дралака, П. Шепанський, Т. Шепанський, Г. Кірвалюк, Д. Скачун; по 25 ц.: Я. Олійник, С. Олійник, П. Волощук, Г. Рупітаж, І. Глинка. Разом \$6.25 Гроші відіслано впрост до т. Варшавського.

Ваш за крашу долю, Іван Явчуць.

Coaldale, Alta.

Хвальна Редакція "Р. Н." —

Прошу помістити в "Р. Народа" імена жертводавців, котрі зложили запомогу тов. П. Варшавському: Юрко Доліник \$3.00, І. Левко і П. Степик по \$2.00 і Н. Левко \$1.00. Всіх разом \$8.00. Гроші вислаю впрост до тов. П. Варшавського.

Жертводавцям ширя подяка. З поздоровленем, І. Левко.

Вегревіл, Алта.

Хв. Ред. "Роб. Народа" —

Прошу помістити в час. "Р. Н.", що деякі наші товариші відчувуючи страшний голод в Едмонтоні, поспішили на поміч ему і нещасній сімї. По \$1.00 зложили т. т.: І. Марянич, І. Осала, В. Мажар; по 25ц.: Д. Андрук, І. Бойчук, Сл. Бойчук, І. Л. Бойчук. Разом \$4.00 — котру то суму вислаю на руки тов. Варшавського. І. Бойчук.

Edmonton, Alta.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

Телефон: St. John 1263.

General Repair Shop

885 Main St. VVinnipeg, Man.

РУСЬКА-ПОЛЬСКА-НИМЕЦЬКА АПТИКА.

Ми є найстарі і найдосвідченіші аптикарі в місті Вінніпегу. Маємо найлучших лікарів. Пишіть до нас своєю мовою і скажіть нам виразно, що Вам бракує і як долго Ви хоті. Не робіть рішучіх рід слабости або віддали. Ми дамо Вам відповідь найлучших докторів даром, а заплатите лише за лікарства. Наші ціни є дуже низькі.

Хто хоче бачити інформації, нехай залучить 3-центову марку на відповідь. Адреса: EUCLID AVE. DRUG STORE 92 Euclid St. Winnipeg, Man. Маємо тепер свій старокраєві пивки, за котрі гарантуємо.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ.

Часопис для працюючого люду, Орган Української Поступово-Робітничої Організації в Америці. Річна передплата: в Канаді \$1.75 в Америці \$1.50 "ГАРИДАМАКІ" Є ТАКОЖ ДОЗВОЛЕНІ В КАНАДІ. Адресуйте: "HAYDAMAKY" 515 So. Broad St. Trenton, N. J., U.S.A.

Часопис для працюючого люду, Орган Української Поступово-Робітничої Організації в Америці.

Річна передплата: в Канаді \$1.75 в Америці \$1.50

"ГАРИДАМАКІ" Є ТАКОЖ ДОЗВОЛЕНІ В КАНАДІ.

Адресуйте: "HAYDAMAKY"

515 So. Broad St. Trenton, N. J., U.S.A.

Часопис для працюючого люду, Орган Української Поступово-Робітничої Організації в Америці.

Річна передплата: в Канаді \$1.75 в Америці \$1.50

"ГАРИДАМАКІ" Є ТАКОЖ ДОЗВОЛЕНІ В КАНАДІ.

Адресуйте: "HAYDAMAKY"

515

